

Ei! Xafardeja...

Una *dona* bibliotecària, arxivera, filòloga i lexicògrafa espanyola, autora del *Diccionario de uso del español* va dir:

“El diccionari de l’Acadèmia és el diccionari d’autoritat. En el meu no es té massa en compte l’autoritat”. Maria Moliner.

Un salt semàntic:

“El poble va baixar fins al moll, les dones es van quedar amb els preparatius de les festes”.

Aquest fet de passar del col·lectiu al masculí es diu salt semàntic i, si es para esment, és habitual en la llengua parlada centenars de vegades al dia. I en l’escripta algunes menys, però massa per a no ser reveladores.

Cronologia de la dona que sí que va existir:

Edat mitjana:

En el *Cantar de mio Cid*, segles XII-XIII deien “dones i hòmens”, de vegades amb el femení davant com a variant.

Renaixement:

El 31 de març de 1492 Isabel de Castella i Ferran d’Aragó signen el “Decret d’expulsió dels jueus”, en el qual es deia: “A tots els jueus homes i dones de qualsevol edat, acordem de manar eixir tots aquests jueus i jueves dels nostres regnes.”

En l’expulsió dels moriscos es deia “moros i mores”.

En 1492:

Antonio de Nebrija, autor de la primera gramàtica castellana, deia que el gènere en el nom és “allò pel qual el mascle es distingeix de la femella”.

S. XVI:

En 1554, *El Lazarillo de Tormes* deia:

“I a prendre la butla va haver-hi tanta pressa, que quasi cap ànima vivent no va quedar en el lloc sense ella: marit i muller, i fills i filles, mossos i mosses”.

Sembla que aquestes modes feministes venen de ben lluny.

Una endevinalla..

Pérez tenia un germà, el germà de Pérez va morir, però l’home que va morir no va tindre mai un germà.

Qui va morir?

La persona que va morir està en alguna part del mapa, hehe.

Paraules que campen al seu aire.

“Dir ‘no penses en un senyoro’ com aquell ‘no penses en un elefant’ de George Lakoff és una manera de mostrar la dificultat o la impossibilitat d’amagar quan anomenes, perquè n’hi ha prou que et diguen que no penses en alguna cosa perquè tot un marc de paraules relacionades amb aquell concepte et vinguen a la ment. I una cosa així succeeix amb els qui rebutgen el llenguatge inclusiu, però exactament al contrari: volen imposar la invisibilització com a norma i, alhora, convèncer-nos que no estar ens inclou”. *Muts i a la gàbia (això no és un manual de llenguatge inclusiu)*.

Els efectes de la norma del llenguatge sexista:

En xiquetes:

1. Aprenen a construir-se com a absents: interioritzen que ser anomenades no és un dret, sinó una cortesia o una excepció.
2. Assimilen anomenar-se només “per a les seues coses”. Per extensió, no tenen dret a anomenar altres realitats que els són pròpies.
3. Accepten com a neutra la perspectiva masculina del món. La seua identificació com a dones no és amb la humanitat, representada per ells.

En xiquets:

1. Aprenen que tenen dret a ser anomenats i a anomenar la realitat, siga pròpia o aliena. I així ho exigeixen.
2. Assumeixen que anomenar les dones és una excepció a una regla general, representada per ells.
3. Interioritzen que el femení ha de doblegar-se a la presència del masculí.

Ei! Continua el viatge

Si investigues veuràs que hi ha milers de recursos per a endinsar-te del tema. Per començar, te'n facilitem uns quants:

- Llibre: *"Punto en boca" (Esto no es un manual de lenguaje inclusivo)*
- Llibre: *Lenguaje inclusivo y exclusión de clase*
- *El Diccionario de uso del español*, que et farà menys sexista
- Biografia de María Moliner, la dona autora del diccionari anterior
- Vídeo d'una xica que explica molt bé el lleguatge inclusiu però no l'utilitza
- Article

Gràcies, per quedar-te fins al final.

I perdona la inconveniència, estem lluitant per canviar el món.